

ЛОБКІЙ Василь Федотович (16. 01. 1914, с. Веприк, нині Гадяч. р-ну Полтав. обл. — 19. 02. 1995, м. Боярка Києво-Святошин. р-ну Київ. обл.) — учасник дисидентського руху. Закін. військ. училище у Москві та військ. академію в Ленінграді (нині С.-Петербург).

Служив у рад. армії, брав участь у бойових діях під час 2-ї світової війни. Після її завершення — співроб. Інституту гідромеханіки АН УРСР (Київ). Писав і розсилав у держ. органи та розповсюджував у самвидавці статті на захист української мови й культури. Листувався з цього приводу із М. Рильським (1960–64), спілкувався з Б. Антоненком-Давидовичем, багатьма шістдесятниками. В березні 1963 у виступі на конф. «Про культуру української мови» у Київ. університеті вимагав поширення української мови у всіх сферах життя, у травні того ж року звільнений з роботи. Автор «Програми Товариства сприяння розповсюдженню української мови» та звернення «Просимо втрутитися, просимо відгукнутися» (1965). У серпні 1973 заарешт. (під час обшуку, окрім самвидав. матеріалів, вилучено зб. поезій Л. «Заспів моему українському народові»), у березні 1974 засудж. до 3-х р. ув'язнення. Після звільнення працював робітником. Від 1988 очолював раду Товариства української мови ім. Т. Шевченка, був ред. г. «Мова є нація». Видав кн. «Народе мій, проснись, вставай!: Поезії, публіцистичні роздуми, спогади» (К., 1991). Реабіліт. 1988.

В. В. Овсієнко

Бібліографічний опис:

Лобко Василь Федотович / В. В. Овсієнко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56000>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).